

ŽITJA SVETIH

SVETI JOVAN – SZENT JÁNOS

Praznovanje Sv. Jovana Krstitelja, koje se u hrišćanskom kalendaru naziva Sabor Sv. Jovana Preteče i Krstitelja, pada redovno sutradan po Bogojavljenju, 7/20. januara, a narod veruje da je Sv. Jovan krstivši Hrista krštavao i ostale ljude. Jovanjdan ili Sv. Jovan Zimski, tj. Sv. Jovan Krstitelj ili Jovan Preteča, kako se ovaj praznik u narodu naziva, jedno je od krsnih imena u našem narodu. Po jednom podatku treće po broju svečara, iza Nikoljdana i Arandelovdana.

Priredila S.V.

GLOBALTech
MOBILNI TELEFONI I OPREMA
ŽIČNI I BEŽIČNI TELEFONI
Bačka Topola, Rade Končar 23.
(u dvorištu)
Tel: 064 24-30-758

**MUSIC SHOP
"FLAMINGO"**
Bačka Topola,
Rade Končara 59.
Tel. 024 712-321,
064 21-78-937
www.flamingoms.cjb.net

VESTI IZ MESNE ZAJEDNICE

- O. Š. Bratstvo – jedinstvo je Danom dečije radosti uspešno okončala prvo polugodište što sa ponosom ističe direktor Preradović. Zahvaljujući sponzorstvu SAT – TRAKT- a, MZ Bajša i MZ Panonija, sva deca koja pohađaju zabavište i osnovnu školu u našem mestu dobili su poklon Deda Mrza. I tokom raspusta koji je trajao do 19. 01. škola i sala bili su otvoreni za sve zainteresovane, što je veći broj meštana, željnih rekreacije i razonode i koristio. Kako ističe direktor, lep utisak kviri problem sa grejanjem, nažalost i dalje aktuelan. Razlog je nekvalitetan mazut zbog kojeg održavanje sistema grejanja preti raspadom. Mala uteha u svamu jesu relativno visoke temperature za ovo doba godine. Ali dokle tako?

SLEDEĆI BROJ IZLAZI 5-OG FEBRUARA.

Večernja molitva

Mladi hodočasnici se opraštaju od domaćina

Mirko Nikoletić

Peter Majoroš

UKRŠTENICA – U SLEDEĆEM BROJU!

Biće izvlačene nagrade između pošiljalaca rešenja ove ukrštenice. Sponzori nagrada su **Teledom Bajša** i **Flamingo Music Shop**. Dobitnici iz prošlog broja su: **Herbut Lidija** (CD ploča) i **Martonka Lila** (2 sata korišćenja kompjutera). Rešenja iz prošlog broja su: **VETROVI, VATROGASCE, SPOZNAJ SAMOG SEBE, LIMUNA I POMORANDŽE**.

Nagrada se može preuzeti svaki dan u Teledomu Bajša od 9 do 15 sati. Molimo naše čitaoce da rešenje ukrštenice šalju na sledeći način: na papir napišite rešenje, vaše ime i prezime i adresu i dostavite je u Teledom najkasnije do utorka.

Koračati na Hodočašću poverenja

Koračati na «Hodočašću poverenja», koje iz godine u godinu organizuju braća iz Tezea (Taizé – Francuska), predstavlja izuzetan doživljaj za svakoga ko se odluči da učestvuje na novogodišnjem susretu mladih iz cele Evrope. Ovogodišnji domaćin, tačnije stanica na hodočašću poverenja, bio je nemački lučki grad Hamburg, koji je od 29. decembra do 2. januara ugostio 60 000 mladih.

Četrdesetih godina prošlog veka mladi Švajcarac Rože Šuc (prisutan i u Hamburgu) osnovao je Zajednicu braće u Tezeu. Braća se zalažu za ekumenizam, za razumevanje među hrišćanskim crkvama i rade na izgrađivanju poverenja između mladih širom sveta.

U okviru bačkotopolske grupe, Bajša je i ove godine imala svoje predstavnike na susretu.

Dolazak u Hamburg. U prepodnevnom časovima autobus sa mladima iz bačkotopolske opštine stigao je u Hamburg. Već na ulazu u grad, brižni organizatori, postavljajući strelice za pravi smer, pobrinuli su se da što lakše pronađemo mesto prijema. Škola u kojoj su nas dočekali bila je ujedno i mesto, gde smo dobili prve informacije, program susreta, mapu grada i okoline, propusnice za gradski saobraćaj i bonove za ishranu. Nakon toga, podelili smo se u pet malih grupa, raširili mape i dobro proučili maršrutu do narednog odredišta, odnosno, do parohije u kojoj ćemo biti smešteni. Na stanici gde smo trebali presesti na naredni voz bili smo u maloj nedoumici, koju smo iskazali glasnijim poviciima. To je odmah privuklo pažnju naših zemljaka koji žive u Hamburgu. Zahvaljujući njima, za tren oka našli smo se u pravom voz. Nakon desetak minuta vožnje i kratke šetnje stigli smo u crkvu u kojoj su nas ljubazni domaćini dočekali sa čajem, kolačima i širokim osmehom. Ovog poslednjeg nije nedostajalo ni jednog trenutka za vreme našeg boravka. Osmeh je ovde bio univerzalni odgovor na pitanje postavljeno na nerazumljivom jeziku, ulaznica na svim mestima, najbolji dar za ukazanu pažnju, draga uspomena, slika koja će nam se urezati u pamćenje i koju ćemo poneti sa sobom. Ovde smo saznali mesto našeg konačnog odredišta, tačnije adresu porodice koja će nas ugostiti za vreme našeg petodnevno boravka. Ubrzo zatim naš domaćin Frank odveo nas je svojoj kući. I zamislite, mi, koji sebe samozvano smatramo svetskim šampionima u gostoljubivosti (i još koječemu), iznenadimo se kada Nemci, koje smatramo hladnim i nedružljivim ljudima, otvore vrata svoga doma i bez ikakvih predrasuda i predrasuda ugoste mlade iz Vojvodine. Jezik komunikacije bio je, samo ljudima dobre volje svojstvena, mešavina nemačkog, engleskog i već pomenutog osmeha.

Večera. Vrativši se u grad predveče, stali smo u red za večeru. Samo savršena organizacija omogućava da se svim učesnicima susreta na istom mestu večera podeli za jedan sat. Da li ste ikada obovali na istom mestu zajedno sa još 60 000 ljudi?

Molitve. U 19 časova počinjala je zajednička molitva u ogromnim halama na sajmištu. Na više jezika bio je obezbeđen simultani prevod molitve, koju je bilo moguće slušati uz pomoć radio prijemnika podešenog na frekvenciju, koja emituje program na željenom jeziku. Jednostavna i ukusna ikonografija prožeta igrom senki, koju stvaraju sveće i narandžasti zastori, sedenje na podu, molitve i čitanja na više jezika između kojih prisutni, uz svesrdnu pomoć izuzetnog hora i solista, pevaju tezeanske pesme na latinskom, španskom, ruskom ili nekom drugom jeziku, molitva i meditacija u tišini – tako bi se najlakše mogla opisati molitva na tezeanski način. Jednostavnost, odsustvo izveštane ceremonijalnosti i sveprožimajuće duhovno jedinstvo ostavljaju posebno snažan utisak na prisutne pripadnike različitih hrišćanskih konfesija.

Prepodnevne «radionice». Nakon jutarnje molitve, nalik na već opisanu molitvu na sajmištu, usledili su razgovori u malim grupama. Slučajno smo se našli u grupi mladih iz Slovenije i Poljske. Mlada generacija spremna je da otvoreno razmenjuje poglede na pitanja o društvu, religiji, politici. Ispostavilo se da mi znamo mnogo više o njima nego oni o nama, što je, svakome na svoj način, bilo izuzetno drago. Domaćini su iskoristili priliku da nas upoznaju sa humanitarnim radom, pod okriljem crkve, koji finansira vlada, a nezamisliv je bez velikog broja samopregornih volontera. Upoznali su nas sa problemima odraslih osoba sa posebnim potrebama, koji žive u kućama zajedno sa svojim vaspitačima. Posebno snažan utisak ostavile su rukotvorine štice (sveće, marame, razglednice).

Regionalni susret. Regionalni susret bio je prilika da se mladi iz Srbije i Crne Gore pristigli na susret u Hamburg (oko 1500) susretnu sa bratom Rišarom, predstavnikom tezeanske braće zaduženim za kontakt sa crkvama na području SCG. Tada se obično nekoliko mladih ispred svojih crkvenih zajednica ili gradova predstavi i kaže ponešto o crkvenim i humanitarnim aktivnostima u svojoj sredini. Karakteristično je bilo obraćanje devojke iz jednog vojvodanskog mesta, koja je «okrivila» nedostatak finansijskih sredstava za izostanak većih postignuća na humanitarnom planu. Eto, a upravo tog prepodneva, Nemci su nam održali lekciju o tome kako je dobrovoljni rad, odricanje i želja da se pomogne glavni pokretači, a da finansije dolaze kao potvrda upornom radu.

Novogodišnja noć. Poslednja noć u staroj godini je, takođe, nešto posebno. Sat vremena pre ponoći u skoro svim crkvama počela je molitva za mir, bdenje, a od ponoći Festival naroda. Nakon zdravnice i uživanja u pripremljenim jelima od strane domaćina, počela je zabava sastavljena od pesama i igara karakterističnih za zemlje i narode prisutne na festivalu.

Među mladima postoje razlike samo u temperamentu, ali svi oni bez straha i predrasuda, otvoreno i iskreno stvaraju poznanstva i prijateljstva i to su osobine koje čine profil mladog Evropljanina. Građenje poverenja među ljudima različitih nacija i vera, često smatramo zadatkom naših vajnih političkih predvodnika i diplomata. Zaboravljamo da smo u stvari mi, obični ljudi, mali – veliki ambasadori svoje zemlje i svog naroda već od onog trenutka kada iskoračimo van njenih međa. Mi smo ti koji ćemo od sutra gledati na Nemce ne samo kao na uporne, vredne i disciplinovane već i kao ljubazne i otvorene. Poljaci, Slovenci, Španci, Nemci i drugi moći će kada se vrate u svoju domovinu kazati zemljacima da su upoznali mlade iz dela Srbije koji se zove Vojvodina, koja je višenacionalna, multikonfesionalna, gde mladi ljudi govore više jezika, imaju slične želje i ciljeve kao i njihovi vršnjaci širom Evrope. Da je sve ono loše što čuju o nama netačno i zlonamerno, jer se oni uverili u nešto sasvim drugo. Prema tome, mladi iz naše zemlje položili su prijemni ispit za «ulazak u Evropu», samo da to još objasnimo našim starijim sugrađanima.

Moglo bi se još mnogo toga pisati o gradu Hamburgu, o njegovoj luci, o tačnosti nemačkih vozova i autobusa, o pozitivnoj atmosferi koja se tih dana pronosila gradom, o osmehu u Hamburgu na razmeđu stare i nove godine, o optimizmu, o veri i ponajviše o poverenju. I ako, poštovani čitaoče, sretnete ovih dana neke mlade ljude koji ushićeno i iskričavih zenica, prepričavaju svoje dogodovštine iz Hamburga ili pokušavaju da ih opišu na stranici lokalnog lista, ne zamerite im. Od juče, ova zemlja je bogatija za 1500 ambasadora osmeha, dobre volje i poverenja.

Paja Pletkosić

Aforizam nedelje

Teško je biti srećan. Ili nešto nemamo ili imamo nekoga više.

D. Radović

INTERVJU NEDELJE

MIRKO NIKOLETIĆ – KEPO PETER MAJOROŠ

Januar je mesec kada dobri đaci (pa i oni lošiji) kreću u školu, a ozbiljne ekipe, fudbalske, otpočinju sa pripremama za nastavak prvenstva. Kandidati za prvu postavu FK Bajše na čelu sa trenerom Majerom i direktorom Nikolićem 15.1. održali su, nakon uobičajene prozivke, prvi trening. Bila je to ujedno i prilika za razgovor sa Nikolićem i golgeterom Majorošom. Prednost smo dali direktoru što zbog funkcije, što zbog godina.

Direktore, kakav je bio odziv na prozivci?

-Vojnički rečeno: vrlo dobar. Od dvadeset i trije na koje računamo prisutni su dvadeset dok su trije zbog privatnih obaveza opravdano odsustvovali.

Plan priprema za prolećno prvenstvo?

-Počeli smo sa petnaestim januarom i kompletno ćemo ga realizovati u Bajši gde imamo sasvim dobre uslove – dva terena, fiskulturnu salu, prirodno okruženje za "džoging". Planiramo deset prijateljskih utakmica za proveru forme i uigravanje ekipe.

Ima li promena u ekipi i stručnom štabu?

-Stručni štab je ostao isti, a što se tiče igračkog kadra i on je gotovo neokrnjen. Otišao je Stojanović, a dobili smo Dušana Bilbiju. Za tim na koji računamo za prolećni deo prvenstva, nedostajao nam je baš takav tip igrača – spona između odbrane i napada. Bilbija je inače došao iz FK "Krivaja", a ranije je nastupao i za "Solunac".

Koga smatrate najjućim rivalom u borbi za naslov prvaka?

- Vrlo kvalitetni su Horgoš i BSK. Uz to, oba susreta protiv njih gostujemo.

Uskoro će reorganizacija, gde vidite mesto naše ekipe?

- Vidimo je u višem rangu. To je liga koju će činiti četiri grupacije:

1. Ekipe koje ispadnu iz sadašnje Srpske lige (primera radi – Crvenka, Njegoš, Palić)
2. Ekipe koje dolaze iz I Vojvodanske lige (p.r. – Krivaja, Topola, Bačka...?)
3. Ekipe iz II Vojvodanske lige grupa Sever
4. Prvaci subotičke i somborske lige.

Poruka navijačima?

- Da i dalje budu naš dvanaesti igrač, mi ćemo im se odužiti dobrim igrama u prvenstvu, a nakon toga zna se – slavije kod bazena!

Svaka čast direktore na optimizmu, ima li pokriće?

- Ima! Garancija za to su "SAT – TRAKT", uprava, igrači i navijači.

Nikoletić nije izdvojio ni jednog od igrača ali mi smo manje taktični. Mislimo da niko od igrača nije za kraće vreme uspeo postati ljubimac publike, pa je red da ga i zvanično predstavimo i čitaočima Glasnik Bajše/Szósóró. Van terena skroman i nenametljiv, a na zelenom tepihu prava napast: PETER MAJOROŠ.

Prve fudbalske korake načinio je u rodnom Čantaviru uz Kusu Šanji – bačija. Dobrim igrama za matični klub već kao omladinac skrenuo je na sebe pažnju, nuđeno mu je da pređe u Bajmok, Bačku, Spartak, ali je uprava kluba nalazila načina da ga zadržati. Ipak, jednu sezonu provodi u Šoluncu, a nakon toga ponovo dve sezone u Čantaviru. Pred početak jesenjeg dela prvenstva 2003/04 obreo se, ni malo slučajno, u bajšanskom klubu i to na obostrano zadovoljstvo.

Pola sezone si u FK Bajša. tvoj prvi i drugi utisak o novom klubu i mestu u ekipi?

- I prvi, pa i drugi utisak jednako su povoljni. Rođeni sam Čantavirac ali se i ovde osećam kao kod svoje kuće. Svi su me lepo prihvatili, a ja se trudim da uzvratim dobrim igrama i golovima. Inače, moj sadašnji trener i ja jedno kraće vreme igrali smo zajedno za Čantavir, a to poznanstvo mi je prvih dana u Bajši puno značilo.

Kakve su šanse da postaneš prvi strelac lige?

- (Uz osmeh) Ko to ne bi voleo. Ali nije mi to imperativ, nego pre svega pobjeda moje ekipe. Uživam da zatremem mrežu ali isto tako i kada namestim šansu Staniću, Vindiću, Kiršneru...Sve su to sjajni momci ali i fudbaleri.

Ni skromnije ni lepše od Petera Majoroša – a s pokrićem.

M.V.

